

V Kršnūtv zpravodaj

Časopis pro přátele a oddané Kršny srpen - září 1993

DŽANMÁŠTAMÍ 11.8.1993

Vážení přátelé,

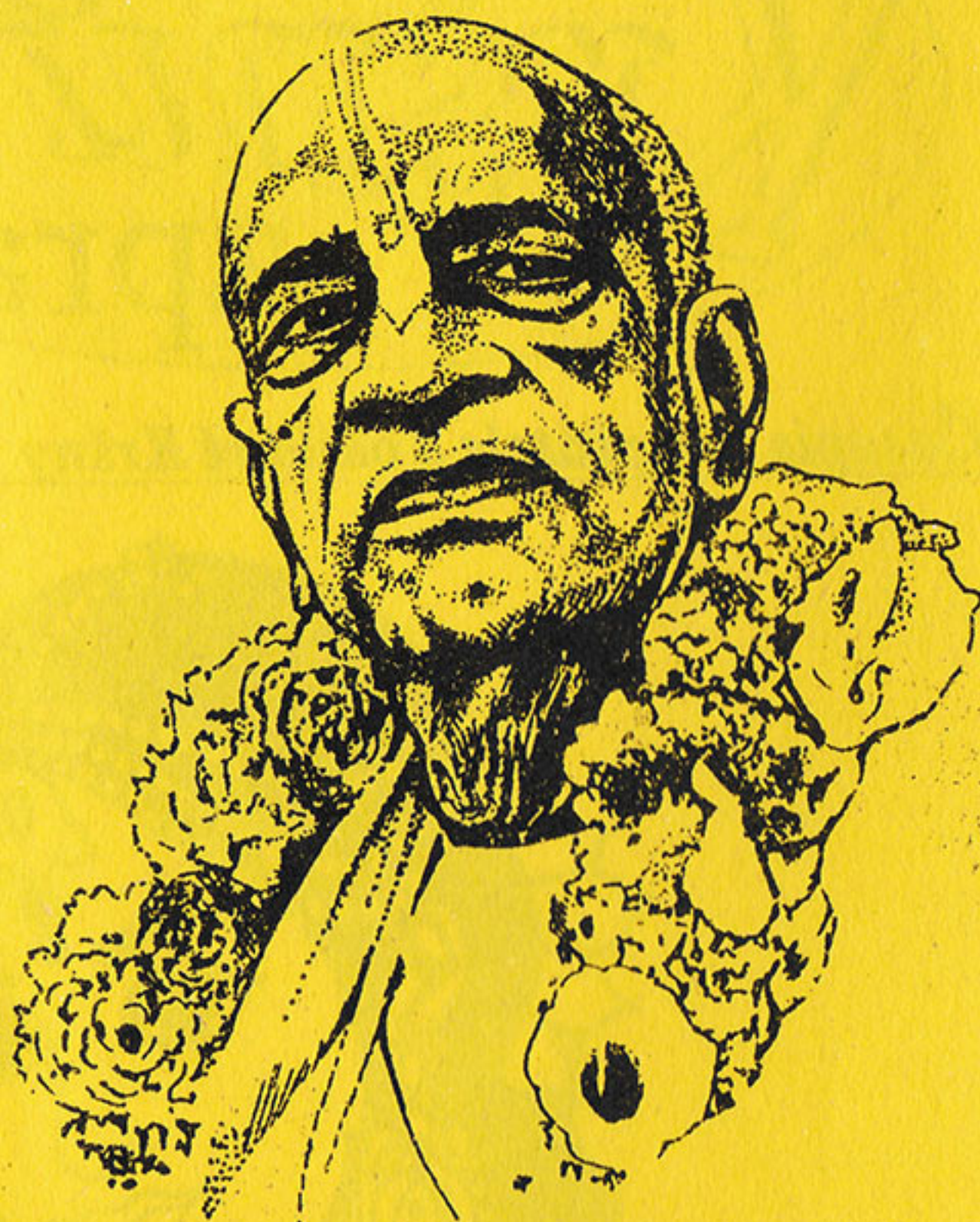
rádi bychom Vás opět informovali o tom, co nového se událo na Kršnově Dvoře.

Více než před měsícem jsme zde přivítali třicet poslanců našeho parlamentu. Prohlédli si farmu, povyprávěli si s oddanými a nakonec samozřejmě nechybělo chutné prasádam (purí, čatní, gulabdžamuny a další dobroty) a kirtan na rozloučenou. V článku z S'93 jeden z poslanců dokonce řekl, že by tu hned zůstal.

Poslední dobou si zde na farmě podávají dveře novináři. Někteří už stihli své dojmy a názory i vydat. Zdá se však, že ne vždy naslouchali pozorně. Posuďte sami o článku z Respektu z týdne 18.-25.7. Jejich překrucování šlo až tak daleko, že z dováděvého Kేశavy, syna našeho chrámového vedoucího Turiji Prabhu, udělali jeho dceru. Pokud se budete cítit rozhořčení nad tímto článkem, napište jim svůj názor a třeba i zkušenost z Kršnova Dvora. Snad si příště budou lépe zapisovat.

Široké okolí farmy si mělo o čem povídat, když nám utekli dva bílí volí, které jsme dovezli z Maďarska. Po mnoha dobrodružných honech máme zatím jen jednoho. Zato místní měli možnost pomáhat oddaným a tak vlastně sloužit Šrí Kršnovi.

Jak už asi víte, volí byli určeni na padajátru, která bude nakonec trochu skromnější na své cestě do Českých Budějovic a zpátky (odchod 16.8. z Kršnova Dvora). Ale i tak jsme se mohli těšit z návštěvy Parašurámy Prabhu a oddaných z evropské padajátry. Přivezli s sebou překrásná Božstva Šrí Šrí Nitai-Gaurasunday a vůz vyzdobený dioramy zobrazujícími základy vaišnavské filozofie. Jejich loutkové divadlo o zábavách Šrí

Rámačandry bylo vítaným spěstřením tradičního nedělního programu. Bohužel brzy zamířili zase dál, tentokrát do Německa.

Přes léto navštěvuje Kršnov Dvůr mnoho duchovních hledačů, zájemců o zdravý a jednoduchý životní styl, vegetariánství, ekologii či prostě zvědavců. Počet hostů bude ještě vzrůstat s blížícím se festivalem **SRI KRŠNA DZANMASTAMI**, den příchodu Šrí Kršny. Tento nejvýznamnější den v roce letos připadá na 11. srpna. A hned na druhý den slavíme příchod Šríly Prabhupády. **VŠECHNY VAS SRDECNĚ ZVEME** na tuto dvoudenní slavnost, která je vždy velmi inspirující pro další pokrok v duchovním životě. I Vy se tedy můžete zúčastnit a tak potěšit Nejvyšší Osobnost Božství Šrí Kršnu nějakým pěkným dárkem - květinami, ovocem, šperky nebo třeba i nerezovým nádobím. Těšíme se na Vaši návštěvu a společnou oslavu Kršnových narozenin. Haré Kršna!

Džanmáštami

den zjevení Šrí Kršny

Přednáška Šríly Prabhupády v Montrealu 16. srpna 1968

Takže dnes slavíme den zjevení Šrí Kršny. V Bhagavad-gítě Pán říká (4.9):

*janma karma ca me divyam
evaṁ yo vetti tattvataḥ
tyaktvā dehaṁ punar janma
naiti mām eti so 'rjuna*

„Můj drahý Ardžuno, kdo zná transcendentální povahu Mého zjevení a Mých činů, *janma karma...*“ Osobnost Božství není *niskriya*, nečinný. A každý, kdo chápe povahu činností Pána a jaké zrození přijímá, pouhým pochopením těchto dvou věcí získá úžasný výsledek. Jaký? *Tyaktvā dehaṁ*. Když opouští své tělo, *tyaktvā dehaṁ punar janma naiti*, znovu se nenarodí v tomto hmotném světě. *Tyaktvā dehaṁ punar janma naiti*. Někdo z Vás si může myslet, že *punar janma naiti* znamená bude poražen. Ne. *Punar janma naiti* (nezrodí se znovu), ale *mām eti*, „Nepřijde do tohoto hmotného světa, ale půjde ke Mně.“ *Mām eti* znamená: dosáhne Mého sídla. Tam se můžeme dostat pouze když pochopíme povahu Jeho zjevení a činů.

Takže dnes je tento příznivý den, Džanmáštami, kdy se před 5000 lety zjevil Šrí Kršna v Indii v Mathuře. Mathurā leží přibližně 90 mil jižně od Nového Delhí. Mathurā stále existuje a bude existovat věčně. Kršna se zjevil v Mathuře v domě Svého strýce za velice složité situace. Toto místo, rodiště Šrí Kršny je nyní velice pěkně udržováno. Šrí Kršna se tedy zjevil na této planetě před 5 000 lety a řekl *janma karma ca me divyam*. *Divyam* znamená „neobyčejné“. Nemělo by to být chápáno stejně jako naše narození. Kršna se narodí jako my. To je také vysvětleno v Bhagavad-gítě, když se Ardžuna ptá Kršny: „Můj drahý Kršno, říkáš, že jsi vyjevil tento systém jógy Bhagavad-gíty bohu Slunce. To znamená, že jsi jej vyslovil před miliony a triliony lety. Jak tomu mohu věřit?“ Protože Ardžuna považoval Kršnu za vrstevníka, myslel si, že: „Kršna je můj přítel, bratranec. Jak je možné, že vysvětlil jógu

Bhagavad-gíty bohu Slunce?“ A jaká byla odpověď? Odpověď zněla: „Ty ses zjevil mnohokrát a stejně tak i Já jsem se zjevil mnohokrát. Ale rozdíl je v to, že Já si to pamatuji, ale ty ne.“

To je rozdíl mezi Bohem a obyčejnou živou bytostí. I my se stále znovu rodíme. Existuje 8 400 000 živočišných druhů a dokud jsme v tomto hmotném světě, stále procházíme koloběhem rození a smrti. Ale Kršnov zrození není takové. Proto Kršna říká *janma karma ca me divyam evaṁ yo vetti tattvataḥ*. *Tattvataḥ* znamená opravdu. Ne povrchně, ale kdo to pochopí vědecky, získá ihned osvobození. A jak to opravdu pochopit? To je také vysvětleno v Bhagavad-gítě (18.55):

*bhakyā mām abhijānāti
yāvān yaś cāsmi tattvataḥ*

(Pouze oddanou službou mohu být pochopen takový, jaký jsem.)

Opět je zde *tattvataḥ*, opravdu. Chce-li někdo opravdu poznat Boha, ne povrchně, měl by přijmout proces oddané služby. *Bhakyā*. Na jiném místě (Bg. 9.26) Kršna říká:

*patraṁ puṣpaṁ phalaṁ toyam
yo me bhakyā prayacchati*

„Jestliže Mi někdo obětuje lístek, kvítko, ovoce nebo vodu s láskou a oddaností, *bhakyā...*“ To je jediná kvalifikace. Kršna říká *tad ahaṁ bhakty-upahr̥tam aśnāmi*. „Protože Mi to přináší s oddaností, vírou a láskou, sním to.“ Kršna jí. V chrámu nabízíme prasádam. Takže On jí, protože říká: „Jím.“ Jak můžete říci, že Kršna nejí? Jeden gentleman se mě zeptal: „Swámidži, vy v chrámu obětujete prasádam, ale vy si snad myslíte, že Kršna nebo Bůh jí?“ Já jsem mu odpověděl: „Ano, proč ne? On říká: 'Jím.' Jak můžete říci, že nejí? Ale vy nevíte jak jí.“ Z nedostatku poznání si myslíte, že Bůh nejí. Ale On jí..., Jeho způsob jezení je však odlišný. Odpověď najdeme v Brahma-samhitě. V Brahma-samhitě je řečeno *aṅgāni yasya*

sakalendriya-vrtti-manti. Smysly Boha, Kršnovy smysly, jsou stejně mocné jako ostatní smysly. Tak jako já mohu vidět očima, může Kršna očima také jíst. To je... *Aṅgāni yasya sakalendriya-vrtti-manti*. Existuje na to mnoho příkladů. Kršna neboli Višnu, při prvním stvoření leží jako Garbhódaakašájí Višnu na oceánu a Brahmá se zjevil z Jeho pupku. Z Jeho břicha vyrostl lotosový květ, na němž se narodil Brahmá. A Lakšmí, bohyně štěstí jen seděla. My si myslíme, že narození dítěte vyžaduje spolupráci ženy. Ale tady vidíme, že žena seděla a On porodil Brahma z pupku. Tomu se říká *sarva-śaktimān*. Nevyžaduje ničí pomoc. Dokáže porodit dítě. Ne stejně jako my rodíme děti. Proto *janma karma ca me divyam*. On je uvnitř Vašeho srdce, je všude a tak se může zjevit odkudkoliv. Stejně jako Slunce vychází na východě. To neznamena, že východ je matkou Slunce. My jen vidíme, že Slunce vychází na východě. Takto, snažíme-li se tomu opravdu porozumět, potom můžeme pochopit, kdo je Bůh. Když se to snažíme povrchně pochopit naším experimentálním poznáním, nemůžeme pochopit Boha.

panthāstu koti-śata-vātsara-sampra-gamyo vāyor athāpi manaso muni-puṅgavānām śo 'pyasti yat prapada-simny-avīcintya-tattve govindam ādi-puruṣam tam ahaṁ bhajāmi
Brahma-sambhita říká, že když někdo vystartuje na kočáře ze vzduchu a postupuje rychlostí myslí, stále nemůže porozumět Bohu. *Vedesu durlabhamadurlabham ātma-bhaktāu*. Nemůže být pochopen ani pouhým studováním Véd. (Bg.2.45)

traī-guṇya-viśayā vedā nīstrai-guṇyo bhavārjuna
Měli bychom transcendovat i postavení Véd. Potom budeme schopni pochopit, kdo je Bůh nebo kdo je Kršna. Tento proces je následovně vysvětlen v Bhagavad-gītě (18.55):

bhaktiā māṁ abhijānāti yāvān yaś cāsmi tattvataḥ
Tato bhakti, oddaná služba Kršnovi, je tak pěkná. A s bhakti by mělo být přijímáno i Džanmáštamí... Samozřejmě, této slavnosti se účastní všichni hinduisté. Bez ohledu na to, zda jsou vaišnavové nebo ne, tato slavnost se pořádá v Indii v každém domě. Stejně tak jako se ve vašich západních zemích slaví Vánoce ve všech domácnostech, tak Džanmáštamí se slaví v každém domě.

Dnešek je velký slavnostní den. O půlnoci se narodí Pán a my Ho musíme přivítat. Nyní je deset hodin. Dvě hodiny bude náš program pokračovat kirtanem. *Kirtana* znamená občas zpívat za doprovodu hudby a občas mluvení. Obojí je *kirtana*. *Kīrtayati iti kīrtanam*. Kdykoliv opěvujeme Pána, nazývá se to *kirtana*. Čtení Śrīmad Bhāgavatamu je také *kirtana*. *Abhavad vaiyāsakī kīrtane*. Vajásaki, Śukadéva Gosvámí dosáhl nejvyšší dokonalosti, osvobození pouhým recitováním Śrīmad Bhāgavatamu. *Śrī-viṣṇu-śravane parīkṣit*. Maharádža Parīkṣit jednoduše naslouchal. Existuje devět procesů oddané služby. *Śravanam kīrtanam viṣṇoḥ smaranam pāda-sevanam*. Opěvování, naslouchání. Nejprve naslouchání, potom opěvování. Bez naslouchání nemůže nikdo opěvovat. *Śravanam kīrtanam*. A jaký druh *śravanam kīrtanam*? *Viṣṇoḥ*, o Višnuovi. Nic jiného.

śravanam kīrtanam viṣṇoḥ smaranam pāda-sevanam arcanam vandanam dāsyam sakhyam ātmā-nivedanam

To je devět procesů oddané služby, z nichž je *śravanam*, naslouchání nejdůležitější. Bez naslouchání nemůže nikdo pochopit vědu o Bohu. Proto se védské mantry jmenují *śruti*. *Śruti* znamená, že jsou k vyslyšení. Nelze je ověřit v laboratoři. Je třeba je vyslyšet. Proto se jmenují *śruti*. Potom *vandanam*, pronášení modliteb. My se také modlíme. Křesťané se modlí, mohamedáni se modlí. Modlitba je jeden z prvků *bhakti*. Opěvování, naslouchání, meditování, modlení se, *arcanam*, uctívání Božstev v chrámu, všechny dohromady tvoří oddanou službu. Jestliže můžete provádět všech devět, je to velice dobré. Ale není to možné. Ale i když můžete vykonávat jeden prvek, dosáhnete dokonalosti. Je to tak pěkné. *Śrī viṣṇu śravane parīkṣit*. Stejně jako Maharádža Parīkṣit, který prováděl pouze naslouchání a tak dosáhl dokonalosti. A vedle toho *abhavad vaiyāsakī kīrtane*. Vajásaki znamená Śukadéva Gósvámí, který pouze opěvoval Pána. *Prahlādaḥ smarane*. Prahlāda Maharádža jen meditoval. Existuje mnoho příkladů, jak různé osobnosti dosáhly pouhým následováním jednoho principu oddané služby nejvyšší dokonalosti života, osvobození, návratu zpátky domů, zpátky ke Kršnovi. Haré Kršna!

Léto, sex a zpívající mniši

Suhótra Swami

Léto je vždy bezstarostné, doba prázdnin, plavání, stanování, zahradních slavností a romancí — doba, kdy si každý chce svobodně užívat příjemné stránky života. A proč taky ne?

Léto je také doba, kdy v centru Prahy častěji potkáme oddané Kršny, hlasitě zpívající Haré Kršna mahá-mantru. Většina lidí dnes přijímá oddané mezi sebou jako nevyhnutelnost a mnozí z nich mají dokonce i rádi melodický zvuk kirtanu, který se příjemně šíří jinak uspěchanou atmosférou obchodní čtvrti. Tvoří se hloučky — hlavně mladých lidí, ale i několika starších včetně páru povalečů a opilců — aby se podívaly na oddané a poslechly si jejich představení. Nějakým způsobem je tato kirtanová skupina zábavná, povznášející a uklidňující, ale zároveň i matoucí.

Léto nás stále láká k užívání smyslů a tento svůdný vliv je zvláště patrný ve městech. Pěkné mladé dívky se courají plny očekávání v malých skupinkách, přičemž každá vypadá tak nevinně a přitom vyzývavě, že až elektrizuje sondující pohledy mužů kolem. Chlapci pobíhají v tričkách bez rukávů (nebo dokonce i bez nich), aby ukázali hru svých svalů. Zdá se, že všichni dbají na to, aby byla vidět jejich pěkná tvář a snaží se zachytit polled nějaké sexy neznámé (nebo neznámého), zapříst hovor a začít si něco, od čeho očekávají, že bude největší příběh lásky na světě. Každý — kromě oddaných. Zřejmě nemají tito zpěváci žádný zájem o takové věci, které jsou patrně nejzajímavější pro většinu lidí tohoto světa. A proč?

„Kršňáci mají něco proti holkám,“ šeptá sladká krasavice své přítelkyni a rukou potlačuje smích.

Poblíž k sobě tiskne červeně oblečenou přítelkyni velký vousatý stoupenec Radžneše a s opovržením říká: „Tihle Kršňáci mají strach ze sexu. Proto se utíkají ke zpívání. Ale Bhagavan nás učí, že život má být naplněn láskou a prost strachu.“ Samozřejmě se všude najde několik mužů a žen, kteří si

přivoněli k růži sexu a přitom pocítili i její trny a tak museli poznat, že z lásky vydrží déle bolest než potěšení. Ale ti nejsou tak častí. Většina je fascinována tělesnými radostmi a nemohou pochopit, proč se oddaní Kršny zřekli uspokojování smyslů.

Někteří lidé opravdu nechápou, proč by si tělesná láska a duchovní láska měly odporovat. Podívejme se, co v této souvislosti napsal Günther Hoier z Mnichova: „Není náhodou, že partneři přichází po milostné hře na kratší či delší dobu do harmonické nálady. Přitom se také vyměňují energie mezi mužem a ženou. Řekněte to prosím i vašim mladým lidem!... V naší psychologické praxi máme stále znovu a znovu co do činění s následky potlačeného chtíče a sexuality.“

Jinými slovy, abychom mohli žít duševně vyrovnaní a zdraví a v harmonii s přírodou, musíme pravidelně dávat volný průběh našemu nashromážděnému sexuálnímu napětí. Jin musí splynout s jangem a chtíč by se měl rozvíjet až do sjednocení těla a mysli. A jak je to se zdrženlivostí, čistotou a následováním pravidel, která jsou dána v písmech? Ty jsou zcela umělé, psychologicky destruktivní a nepřírodní!

Milí čtenáři ... zní Vám to rozumně? Jsem si jist, že alespoň někteří z Vás mi nyní dají za pravdu. Je snad jedinou překážkou v sexu v tomto světě dlouho přetrvávající puritánství? Ženeme snad, my Haré Kršna, sami sebe a ostatní do záhuby, protože odmítáme náladovou sexualitu?

Sex, mládí a léto ... ano, tyto mají zajisté hodně společného — ale především se shodují v tom, že jsou všechny naneštěstí pomíjivé. Zářivé letní dny vyblednou podzimem a pak je vymaže chladná šed zima. Bezstarostné mládí postupně vystřídá nudné stáří. A s přibývajícím stářím se jeden za druhým budou vytrácet požitky sexu, až nakonec zajde i tělo.

Lidé — obzvláště mladí — rádi přehlídí nevyhnutelné utrpení, které s sebou přináší utíkající čas. Utrpení, které již brzy pod

sebou pohřbí a v jed obrátí všechny příjemné stránky života. Nyní třeba vychutnáváme vybraná jídla, ale až budeme staří, nebudeme už možná ani schopní je strávit a pravděpodobně je ani nebudeme moci rozkousat. Teď se možná naporujeme a stavíme na odív svou mladickou vitalitu. Ale až budeme staří, tělo nebude ani atraktivní, natož silné — jen plné bolestí a neduhů. Nyní si užíváme života s přáteli a milými — ale staneme se svědky toho, jak s postupujícím časem jeden po druhém odchází, až nakonec i my budeme muset odejít.

Už jen myšlenka na to, jak postupující čas s sebou unáší náš život, je nepříjemná. Proto se většina lidí snaží jednoduše zapomenout na tuto skutečnost a jako příslovečný pštros strkají hlavu do písku, aby se „vyhli“ nebezpečí. Nebo lidé argumentují: „Protože nám čas tak jako tak brzy vezme pěkné dny mládí, musíme si užívat dokud to jen jde.“ I tato logika je oblfbená díky své povrchnosti. Je totožná s logikou muže, který je na poušti a má, už jen několik pohárků vody a myslí si: „Teď zcela utiším svou žízeň a vypiji tolik vody, kolik jen budu chtít, protože teď ji mám k dispozici. tak jako tak brzy už žádnou nebudu mít.“ Ale i když je na krátký okamžik uspokojen, když si po chuti užívá vody, brzy začne hrozivě trpět — a hořce lituje toho, že vymrhal vodu, kterou si mohl schovat.

Stejným způsobem si hedonisté, kteří vypotřebují svou životní sílu excesivním sexem, do budoucna vytvoří jen velice frustrující situaci, když v mládí vyvinou silné pouto ke smyslnosti. Až jim čas vezme jejich krásu, tělesnou sílu a sexuální energii, budou hořce naříkat. Tito nešťastní zestárlí sensualisté se často pokouší zapomenout s pomocí omamných látek na mučivé vzpomínky, na smyslné požitky, a tak se blázní a mají sklon dokonce i k sebevraždě. Drama bídné smrti v opuštění na konci života plného smyslového požitku se opakovaně po mnohé generace odehrává ve společnosti mocných a boháčů. Ještě se nikdo z toho všeho nepoučil?

Na druhou stranu nelze tvrdit, že oddaní Kršny vedou neradostný život. Není ani pravda, že bychom vedli život zcela bez sexu. Pouze nežijeme v bláznivém stavu iluze, kdy naše veškerá životní energie je obětována v ohni chťíce a kdy naší jedinou odměnou je dočasný zážitek „lásky“, „harmonie“ a „výměny energie“.

Pouze nejsme omámeni směšnou představou, že naše hmotné tělo je „pěkné“ a „čisté“. Pakliže věříš, milý čtenáři, že Tvé tělo je božské, měl bys někdy pečlivě prozkoumat výměšky, které denně vylučuješ ze svého těla. Jsou snad příkladem božské energie, jež by měla být v lásce vyměňována s ostatními? Je-li tělo opravdu tak pěkné a čisté, proč nás pohled na mrtvolu ihned

naplňuje odporem namísto sexuálního vzrušení? Mrtvola není přece nic jiného než tělo.

Co je opravdu čisté a pěkné, je duše — naše opravdové já. V současnosti je duše pokryta klamnou hmotnou přírodou, která se jmenuje *māyā*, a proto je její čistota a krása patrná jako záblesk života, který se odráží v hrubohmotném těle. Ve skutečnosti je tělo jen neživá hromada masa, krve, kostí a výkalů. Tato podmíněnost duše májou je ve vědeckých písmech přirovnána ke spánku. Spící duše leží v našem těle a propůjčuje mu život, ale není si vědoma možnosti transcendentálního bytí mimo tělo.

Víme, že naše hluboké vnitřní touhy se promítají na naše sny. Například chlapci se často zamilují do „ženy snů“, a dívky do „muže snů“, postavy, která existuje jen v jejich představách a s ní prožívají imaginární láskyplný vztah. V mysli se schází, mluví spolu, objímají se, ... a velice často se projevují tyto touhy v noci ve snu. Ve skutečnosti jsou tyto sny politování hodné, protože jen stupňují touhu snícího po dokonale lásce a nevedou k opravdovému vyplnění.

Stejně tak je zážitek smyslného života v hrubohmotném těle pouhým snovým stavem pro duši, jejíž vnitřní touhy jsou promítnuty do hmotného světa, ale nikdy se nenaplní. V tomto světě stále pídíme po neustálém mládí, lásce, blaženosti atd. — a i když to někdy vypadá, že máme tyto ideály na dosah, zase nám jen proklouznou mezi prsty a nechají nás v rozpacích a o samotě.

Cílem lidského života je probuzení spící duše k transcendentálnímu vědomí. Zvířata nemají možnost pochopit, že život v jejich těle není nic než přechodný sen, ale člověk, který je schopen intelektuálního rozlišování a introspekce, se může naučit dělat rozdíly mezi skutečným (duchovním vědomím) a neskutečným (hmotným vědomím).

Proč se hmotné vědomí považuje za neskutečné? „Neskutečné“ neznamená, že by hmotný svět byl špatný nebo neexistující. Jen naše pojetí hmotné přírody je špatné. Hmotné vědomí znamená dualitu a dualita spočívá v rozlišování různých věcí na základě smyslového vnímání na „dobré“ a „špatné“. Pojem dobrého a špatného se liší od

individu k individu a velice často je zcela nesjednotitelný. Ať se vtělená živá bytost jakkoliv rozhoduje ve svém životě mezi tak zvaným „dobrým“ a „špatným“, výsledkem je pokaždé zrození, stárnutí, nemoc a smrt. I když řekneme: „Sex je dobrý“, nebo „Čudnost je špatná“, nebo naopak — tato dualita hodnot se vztahuje pouze jen na tělo a tělo bude velice brzy odebráno rukou času. Takové definice dobra a zla nemají žádný konečný význam.

Ale mimo neskutečnou dualitu dočasného smyslového vnímání existuje konečné, absolutní a neměnné dobro (*šuddha-sattva*). Toto je úroveň transcendence, duše, která je probuzena do své vlastní duchovní existence. Probuzení duše zahrnuje tři stádia realizace: (1) realizace naší vnitřní nesmrtnosti jako živá bytost, která je transcendentální vůči hmotě, (2) realizace absolutního poznání — že nejsme nic jiného než duchovní jiskry, které vychází ze vševědoucí Nadduše stejně, jako paprsky vychází ze Slunce a (3) realizace čisté lásky k Nadduši v její původní osobní podobě jako Šrí Kršna, zdroj transcendentální blaženosti.

Zatím nemáme zkušenost s těmito třemi stádii realizace, protože spánek nevědomosti zakrývá naše vědomí dočasnými smyslovými vjemy. Dokonce i v našem současném spánku dychtíme po věčnosti, poznání a blaženosti, protože po tom prahne duše. Kdo by si nepřál život bez smrti, nevědomosti, nudy, starostí a bolestí? Sen se stane skutečností.

Proces probuzení duše z máji lze přirovnat k našemu ranímu probuzení ze spánku: Oba skončí zvukovou vibrací, přičemž náš budík šíří hmotnou zvukovou vibraci, ale naslouchání a zpívání *Hare Kršna, Hare Kršna, Kršna Kršna, Hare Hare/Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare* je transcendentální proces, jímž se duše probudí ze snu tělesného vědomí.

Proto se oddaní, kteří zpívají svaté jméno Šrí Kršny, nezajímají o měnící se podobu hmoty okolo sebe. Proto se nesnaží dosáhnout o závod s časem přechodných tělesných požitků. Zcela ponoření do duchovní zvukové vibrace Božího jména si jsou vědomi své vlastní duchovní existence mimo čas, prostor a hmotu. Mimo to si

uvědomují i spící duchovní existence svých spoluobyvatel a proto vychází v letním parnu do ulic našich měst, aby zpívali Haré Kršna. Ze stejného důvodu rozdávají časopisy a knihy o Kršnovi a Jeho filozofii.

A co nyní s argumentem Güntra Hoiera, že zanedbávání sexuálního uspokojování vede k psychologickým problémům? Naše odpověď zní: Tento nápad je jednoduše zastaralá Freudova mythologie, která nikomu nepomůže ani v hmotném životě, ani v duchovním. Už jen když omezíme naši diskusi na obor světské psychologie, může být tento argument poražen. Světoznámý psychiatr C.G.Jung napsal o Freudově teorii potlačené sexuality, kterou Günter Hoier jen opakuje: „Sexualita znamenala pro Freuda víc než pro jiné lidi.“ Sigmund Freud byl ateista, který nemohl vidět smysl v tom, že se lidé nechali vést morálními pravidly náboženství. Tvrdil, že všechny neurozy mají původ v potlačeném sexuálním chtění a že duševní zdraví společnosti vzroste, když se bude moci přirozeněji rozvinout sexualita. Ale vývoj naší moderní společnosti poukazuje na něco jiného. Od viktoriánské doby, kdy Sigmund Freud zveřejnil své první zvláštní dílo (*Výklady snů*, 1900), závažně vzrostla promiskuita, zvláště za posledních 30 let. Ale vyřešila za tu dobu „volná láska“, veřejná nahota, pornografie a homosexualita nějaké větší sociální problémy? Ne — problémy jen vzrostly. Přispěla ke snížení sexuálních zločinů jako jsou znásilnění? Ne — jen přibýly. Snížila počet problémů s duševním zdravím obyvatelstva v západním světě? Ne — jen dále narostl.

Teorii Freudovy psychologie dnes udržují při životě jen terapeuti, kteří jsou stejně jako Freud nepřirozeně posedlí sexuální touhou. Jinými slovy, tyto „authority“ jsou samy nemocné. Kalifornská státní psychologická společnost vydala v dubnu 1983 článek, který ukázal, že mezi profesionálními psychotherapeuty narůstá znepokojující trend pohlavních styků (jak se stejným tak i opačným pohlavím) spojených s ošetřováním pacientů. Přes 90 procent pacientů, kteří se zúčastnili těchto „sexy procedur“, udalo, že výsledkem byl jen nárůst jejich osobních problémů.

(*International Herald Tribune*, 21.4.1983, strana 6)

Ve skutečnosti osobní problémy narůstají, je-li dán sexualitě volný průběh, protože osoba je duše a jejím hlavním problémem je, že je uvězněna ve světě opakovaných rození a smrti. Pro lidi, kteří upřímně chtějí znovu probudit svou opravdovou identitu, předepisují védská písma léčebný životní styl. Člověk musí mít stejně silnou touhu znovu oživit své duchovní vědomí, stejně jako v případě nemoci znovu obnovit své zdraví. Nemocný jde za lékařem, který mu předepíše ošetření. Snaží-li se nemocný upřímně uzdravit, bude ošetření bez námitek následovat. Nebude například jíst žádnou tuhou potravu, když to lékař zakázal. Nebude se zdráhat přijmout lék. Stejně tak upřímný uchazeč o duchovní život nespekuluje o duchovní cestě, že na příklad dojde k závěru, že se praktikováním tak zvaného „tantrického sexu“ může osvobodit z koloběhu rození a smrti.

Samozřejmě existuje cesta, která je známá jako „černá tantra“ a která předepisuje všechny možné odporné činnosti — nejen sex s jogínkami o půlnoci na hřbitovech, ale také obřadné zabíjení malých dětí a jezení lidského masa. Je patrné, že to není transcendentální cesta. Je to cesta šaktů, „služebníků energie“ — energie iluze, máji. Šaktové mluví stále o „energii“, „harmonii s energií“, „energetické výměně prostřednictvím kosmického sexu“ atd. Uctíváním iluzorní energie tantrickým sexem, jak je popsáno v písmech jako je *Šiva-agamas*, opravdu dostaneme velkou sílu.

Ale védská písma poukazují, že tantrická umění se rovnají hře s ohněm. Neobvyklou silou, kterou tak získáme, se jen více zapleteme do iluze.

Šrímad Bhágavatam popisuje následovně cestu osvobození: *muktir hitvānyathā rūpaṁ svarūpeṇa vyavastītiḥ*. „Osvobození od rození a smrti se dosáhne, když se duše nachází ve svém původním vztahu s Nejvyšším Pánem.“ Pán Šrí Kršna je ve Védách nazván jako *śaktimām*, vládce šakti, iluzorní hmotné energie. V Bhagavad-gítě, v 7. kapitole, 14. verši Pán vysvětluje: „Tato Má božská energie, *māyā*, se dá stěžít

překonat. Ale ti, kdo se Mi odevzdají, ji snadno překročí.“

Bhaktové (oddaní) se odevzdávají Kršnovi a nachází se tak ve svém původním vztahu s Pánem. Pán jim osobně dá osvobození, zatímco šaktové, kteří se posmívají osobní oddanosti Kršnovi, zůstanou lapeni v koloběhu rození a smrti, protože se marně snaží bizarními rituály ovládnout máju. Ale jen Kršna je vládce. My jsme ovládaní.

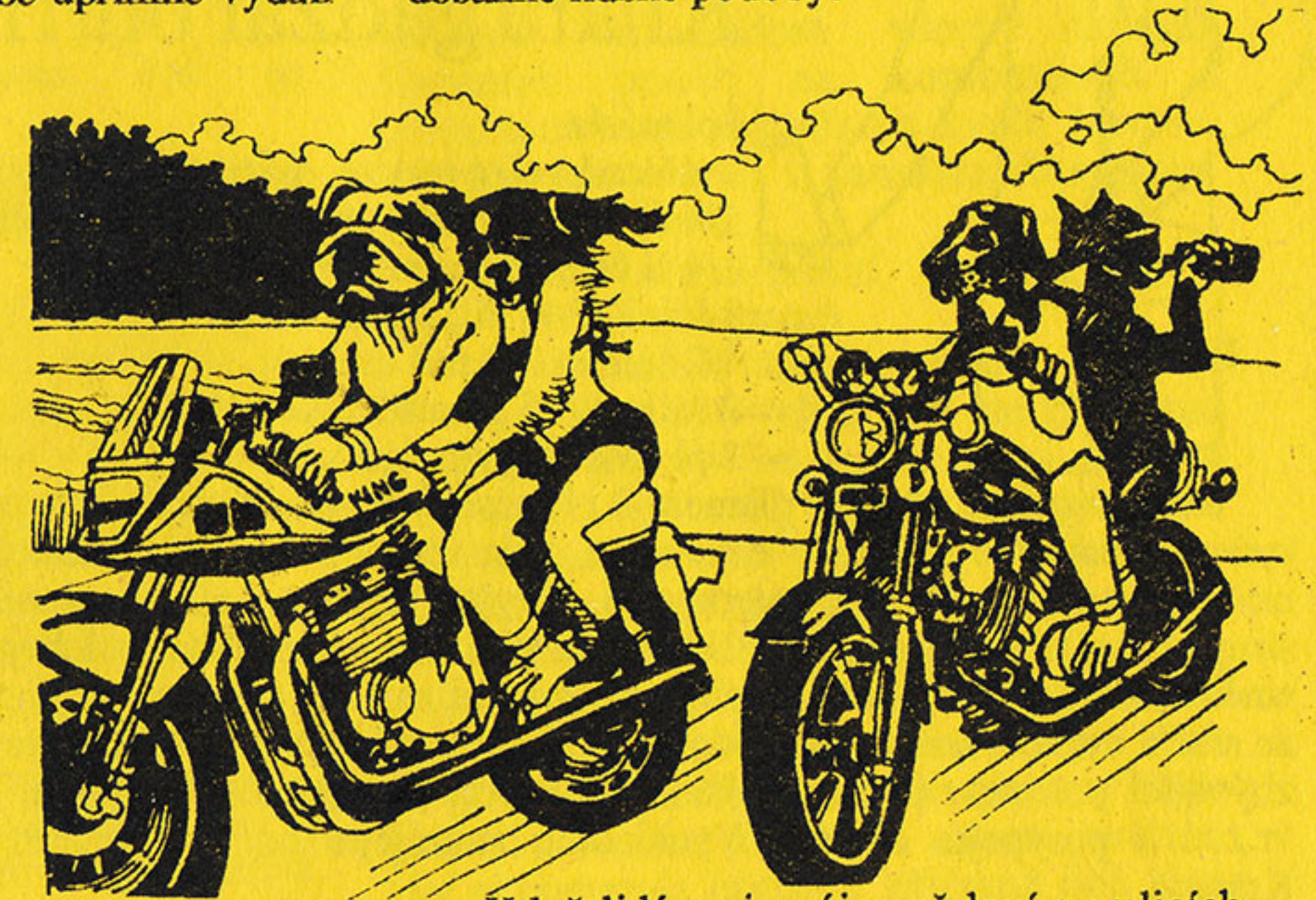
Odevzdat se Kršnovi znamená jednoduše následovat Jeho pokyny, které najdete v Bhagavad-gítě a Šrímad Bhágavatamu a které zprostředkují Jeho reprezentanti, duchovní učitelé. Ti, kteří se upřímně vydali po cestě oddané služby, používají hmotnou energii v Kršnově službě, přičemž se drží Jeho pokynů. Nepokouší se uměle a nezávisle si užívat hmoty. Jejich celý život spočívá v přinášení obětí Kršnovi. Například jedí pouze jídlo, které Kršna schválil v písmech, to znamená zřikají se masa, ryb a vajec.

A když vaří, obětují nejprve své jídlo Kršnovi, protože On je nejvyšší poživatel. Stejným způsobem lidé, kteří chtějí pokročit v duchovním životě, zaměstnávají sexualitu ve službě Kršnovi a následují *garbhādhāna-saṁskāru*, proces, při němž je sexualita (omezená na manželství) využita k nabídnutí možnosti zvláštní duši se narodit v lidské podobě, aby se mohla zdokonalit v duchovním životě.

Jinými slovy, sexualita by neměla být v rozporu s konečným cílem lidského života, to znamená osvobození se od rození a smrti. Sexualita, která je využívána pouze k uspokojování genitálií bez ohledu na duši, která se nachází v semeni, není činnost příslušná lidem. Psi jsou například tak hnáni chtíčem, že se na ulici páří s členy své vlastní rodiny. Nezajímají se o vysvobození svých potomků z koloběhu rození a smrti. Jde jim

jen o uhašení jejich pohlavního pudu a to pokud možno co nejrychleji a nejčastěji.

Samozřejmě budou moci jako psi pokračovat ve svých zábavách — ve vedru letního dne, uprostřed městského zmatku. Podle védských písem nastává opravdové sexuální potlačení teprve tehdy, když duše je na základě nadměrné vilnosti svržena do nižších podob života. Rozmarným pohlavním požitkem v lidské životní podobě potlačujeme vnitřní touhu duše se probudit a ochutnat věčnost, poznání a blaženost. Následovně je duše nucena procházet mnoha dalšími životy sna užívaní smyslů v mnoha životních podobách, až konečně znovu dosáhne lidské podoby.

Když lidé se i vzájemně loví na ulicích, aby si bez rozmyslu užívali sexu, splodí psy v lidské podobě a oni sami poklesnou v příštím životě do těla podobného psu.

A co když duše slyší transcendentální zvukovou vibraci svatého jména a konečně se probudí k vědomí Kršny? Potom zjistí, že jsou její vnitřní touhy po osobní lásce ihned uspokojeny, protože Kršnu, nejvyšší mladickou krásu, těší výměna transcendentálních láskyplných vztahů s Jeho čistými oddanými.

Ve společnosti Pána se v plném květu rozvine vnitřní krása duše — věčné duchovní tělo plné extatických oddaných pocitů, které jediné je určené k ochutnání nebeského nektaru důvěrného vztahu ke Kršnovi.

Vegetariánský koutek

Kršna má velice rád sladkosti z mléka. K Jeho narozeninám Ho můžete potěšit touto žluto-oranžovou vynikající sladkostí ozdobenou vlašskými ořechy.

Khara gadžar burfi

3pl másla
2 středně velké mrkve, nastrouhané a vymačkané
1/4 čl čerstvě nastrouhaného muškátového oříšku
1/4 čl čerstvě rozemletého kardamomu
1 šálek (240 ml) horké vody
1/2 šálku (110 ml) cukru
2 šálky (165 g) sušeného mléka
2 pl nasekaných vlašských ořechů

Rozehřejte na mírném plameni 2 pl másla v hrnci s tlustým dnem. Když je horké, přidejte mrkev, muškátový oříšek, kardamom a smažte 2-3 minuty. Přimíchejte cukr a vodu a míchejte, dokud se cukr nerozpustí. Zvyšte teplotu a povařte 8 minut. Sejměte s plamene a sirup schlaďte na 45 stupňů. Přidejte půl pl másla a postupně vmíchejte sušené mléko. Když je směs hladká, začněte vařit na mírném plameni za neustálého míchání po dobu 4 minut. Když se ze směsi vytvoří hustá pasta, která se odlepuje od stěn hrnce, sejměte z plamene a přimíchejte zbývající polovinu pl másla. Pastu rozestřete ve vymazané dortové formě na 2 cm vysokou vrstvu a posypejte ořechy. Vychladlou nakrájejte horkým nožem na kostky a nabídněte Kršnovi.

S radostí Vám oznamujeme, že během měsíce srpna vyjde již dlouho všemi očekávaná

Kršnova vegetariánská kuchařka.

Je to praktická kuchařka, která objasňuje nejen postupy védské nebo klasické indické vegetariánské kuchyně, ale též védské umění přijímání stravy, která oživuje jak duši, tak i tělo a mysl. První čtyři kapitoly pojednávají o védské filozofii a vegetariánství. Další tři kapitoly hovoří o samotném jídle: o kuchyňských potřebách, užívaných při vaření, o jídlech, která jsou dobře kombinovatelná a o všem ostatním, co byste potřebovali vědět o přípravě, podávání a přijímání indického jídla. Potom následuje 130 vyzkoušených receptů, které nám poskytli nejlepší kuchaři hnutí Haré Kršna,

z nichž některé učil osobně Šríla Prabhupáda. Předpokládaná cena této vázané knihy vytištěné na křídovém papíře s mnoha barevnými fotografiemi je asi 150,- Kč. Zásilková služba na Kršnově Dvoře se již těší na Vaše závazné objednávky.

REINKARNACE

Souhrnná věda o stěhování duše (3)

Duše - zdroj vědomí

Charakteristické příznaky života (duše), které se zcela liší od mrtvé hmoty, jsou ve Védách popsány následovně:

- Duše je vyšší, hmotě nadřazená energie.
- Duše je jediný individuální nosič vědomí (átmá).
- Duše je věčná, to znamená, že nikdy nebyla stvořena a že nikdy nebude zničena.
- Duše nemůže zestárnout ani se rozpadnout.
- Duše se liší od těla, které jí slouží jako pole působnosti a jehož si je vědomá.
- Duše je věčná a neměnná.
- Duše vlastní zářivou energii, vědomí.
- Duše je v podobě vědomí rozšířena po celém těle, i když sama duše se nachází na určitém místě (u člověka v srdci).

Ve druhé kapitole Bhagavad-gíty jsou popsány vlastnosti duše (Bg. 2.20-25):

„Duše se nerodí, ani nikdy neumírá. Nikdy nevznikla, nikdy nevzniká a ani nikdy nevznikne. Je nezrozená, věčná, trvalá a původní. Nezahyne, je-li tělo zabito. Duše je nezničitelná a neměnná, nemůže být zabita a ani zabít. Jako si člověk obléká nové šaty a odkládá staré, podobně duše přijímá nová hmotná těla a odkládá stará a neúčinná. Duše nemůže být nikdy žádnou zbraní rozřazena na kousky, ani spálena ohněm, ani promočena vodou nebo vysušena větrem, je nezničitelná, nerozpustná a nemůže být ani spálena, ani vysušena. Je trvalá, všudepřítomná, neměnná, nehybná a věčně stejná. Je neviditelná, nepředstavitelná a neměnná. Když to všechno víš, neměl bys truchlit nad tělem.“

Všechny tyto vlastnosti duše, nositele vědomí v těle, jsou mimo obor pozorovatelných molekulárních interakcí. K tomu poznamenal Niels Bohr (1885-1962) dánský atomový fyzik a držitel Nobelovy ceny:

Ve fyzice a chemii nemůžeme nic najít, co by dokazovalo alespoň vzdáleně vědomí.

A přesto všichni víme, že něco jako vědomí existuje a to jednoduše proto, že je sami vlastníme. Vědomí proto musí být částí přírody, nebo obecněji vyjádřeno, část skutečnosti. To znamená, že mimo fyzikální a chemické zákony, které jsou popsány v kvantové teorii, existují zákony, které mají zcela odlišnou povahu.

Tři guny (kvality)

Podle védských přírodních věd spočívá veškerá různorodost všech různých životních podob na kombinacích a permutacích tří základních kvalit hmotné energie, kterým se v sanskrtu říká guny. Tyto tři guny jsou:

- Dobro (*sattva-guna*)
- Vášeň (*rajo-guna*)
- Nevědomost (*tamo-guna*)

Těla jednotlivých druhů lze přirovnat k různým pomíjivým bytům nebo domům odlišných velikostí, tvarů a barev, ve kterých přechodně přebývá věčná duše. Tělesné podoby omezují, pod nadvládou tří kvalit, svobodu pohybu a činnosti, stejně jako možnost užívat si u každé jednotlivé živé bytosti individuálně. Tak na příklad živá bytost v těle tygra si bude přát hlasitě rvát a zabíjet ostatní zvířata, aby si obstarala potravu, přičemž jiná živá bytost v těle labutě si bude přát ladně létat vzduchem a potápět se v čisté vodě průzračných tůň.

V celé přírodě můžete najít nesčetně takových individuálních rozdílů, které jsou způsobeny vlivem tří kvalit hmotné přírody. I když se většina zvířat nachází především v kvalitě nevědomosti, jsou do určité míry také pod vlivem kvality vášně a dobra. Na příklad krávy jsou velice jednoduchá, nenáročná a mírná zvířata, která pracují jen pro dobro ostatních (proto si jich ve védské kultuře tak váží a ochraňují je). Jsou tedy příkladem zvířecího druhu, který je do určité míry pod vlivem kvality dobra. Stejně tak můžeme pozorovat vliv kvalit na lidech.

Charakteristické příznaky lidí pod vlivem jednotlivých kvalit popisuje Bhagavad-gíta takto (18.26-28):

„Ten kdo vykonává svou povinnost prost falešného ega, s nadšením a radostí a nedotkne se ho úspěch či neúspěch, se nachází v kvalitě dobra. O konateli, který ulpívá na práci i na plodech svých činů, a který touží po jejich užívání, který je chamtivý, závistivý, nečistý a podléhá radosti a zármutku, se praví, že se nachází

v kvalitě vášně. O konateli, který vždy jedná proti příkazům písem, který je materialistický, tvrdohlavý, podvodný, lenivý, často uráží druhé, vždy mrzutý a liknavý, se praví, že se nachází v kvalitě nevědomosti.“

Takto existují doslova miliony různých tělesných podob, ve kterých se usazuje živá bytost, duše, a hraje svou roli podle tří kvalit hmotné přírody, které ovlivňují její vědomí.

VAIŠŇAVSKÝ KALENDÁŘ

GAURABDA 507

11.8.	St	ŠRÍ KRŠNA DŽANMÁŠTAMÍ, půst do půlnoci
12.8.	Čt	ŠRÍLA PRABHUPÁDA, příchod, půst do poledne
14.8.	So	Annada Ékádaší, půst
15.8.	Ne	Trajódaší, přerušení půstu mezi 5:52 - 10:42
27.8.	Pá	Padmini Ékádaší, půst
28.8.	So	Dvádaší, přerušení půstu mezi 6:11 - 10:46
12.9.	Ne	Parama Ékádaší, půst
13.9.	Po	Dvádaší, přerušení půstu mezi 6:35 - 10:51
23.9.	Čt	ŠRÍ RÁDHÁŠTAMÍ, příchod Šrímatí Rádhy, půst do poledne
26.9.	Ne	Parvaša Ékádaší, půst
27.9.	Po	Dvádaší, přerušení půstu mezi 5:56 - 9:54 Šrí Vámana Dvádaší, příchod (půst se drží na Ékádaší dopoledne, hostina dnes), Šríla Džíva Gósvámí, příchod
28.9.	Út	Šríla Bhaktivinód Thákur, příchod, půst do poledne
29.9.	St	Haridás Thákur, odchod
30.9.	Čt	Šríla Prabhupáda přijal sanjása Začíná třetí měsíc Čaturmasji - půst od mléka po dobu měsíce
8.10.	Pá	Příjezd Šríly Prabhupády do USA
12.10.	Út	Indira Ékádaší, půst
13.10.	St	Trajódaší, přerušení půstu mezi 6:42 - 10:05

Kršnúv zpravodaj je dvouměsíčník pro přátele a oddané Kršny
 Roční předplatné činí 60,- Kč (5,- výtisk + 5,- poštovné)
 Členové Společnosti přátel a oddaných Kršny obdrží každý výtisk zdarma.
 Vydává a šíří Zásilková služba hnutí Haré Kršna, Kršnúv Dvůr, 257 28 Chotýšany.
 Kompletní nabídku všech vydávaných knih obdržíte na stejné adrese.

Hare Kršna Hare Kršna Kršna Kršna Hare Hare Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare